

CONTRADICCIONS

Germà Bel

(Publicat a *La Vanguardia*, 18 de desembre de 2012)

Cert, no sempre és pot tenir tota la consistència entre lo dit i lo fet, sobre tot en períodes amb tan trasbals econòmic com aquest. Tot i això, impressiona l'acumulació de contradiccions en l'economia espanyola en les darreres setmanes. Vegem-ne alguns exemples.

El govern central predica la flexibilització de l'economia. Per ara, això han tingut poca més aplicació pràctica que la flexibilització del mercat laboral, amb llums i ombres-. Tanmateix, l'esborrany d'avantprojecte de Llei del Registre Civil, aprovat fa poc pel Ministeri de Justícia, obliga a inscriure en el Registre Civil el règim econòmic dels matrimonis, quan ara s'aplica el règim propi de cada regió si no hi ha acord en contra. A més, es disposa la celebració dels matrimonis civils davant notari. Més tràmit burocràtic i més costos econòmics pels ciutadans. Això va en direcció oposada a les recomanacions de la Comissió Europea al govern espanyol, que entre moltes mesures de reforma recomana la liberalització de professions molt regulades com notaris, registradors de la propietat... (p. 24 de *Evaluación del programa nacional de reforma y del programa de estabilidad de ESPAÑA para 2012*, de 30.05.2012). De fet, la resistència del govern espanyol a seguir les recomanacions de la Comissió explica la resistència a sol·licitar el rescat, encara que s'hagi de fer tard i malament.

El govern predica la reducció del cost de l'activitat emprenedora i la innovació. I amb bon motiu, doncs Espanya va molt endarrerida: és origen de poc més de l'1% de les Patents presentades a l'Oficina Europea, front al 40% d'Alemanya i al 15% de França. Ara, anglès, alemany i francès queden com llengües oficials úniques per patens, el que permet reduir –en promig- de 36.000 a 6.000 euros el cost de patentar a la UE per les empreses dels 25 països que han adoptat la mesura. No, però, a Espanya i Itàlia, que no han adoptat la patent única perquè no s'inclou castellà i italià com oficials (en vam parlar aquí el 16.12.2010, a “¡Viva la unidad de mercado!”). Cert que el castellà és llengua hegemònica a Amèrica Llatina i té pes creixent a EEUU, però a Europa no té el mateix rang ni quantitatiu ni qualitatiu. Sobre tot, en matèries com innovació. Clar que tot lo relacionat amb la llengua és qüestió de principis a Espanya, que imposa l'obligatorietat del castellà als seus ciutadans en l'article 3 de la Constitució. És, de fet, la única llengua imposada –en sentit literal-, tot i les tonteries que s'han de sentir sobre imposicions i llengües.

I què dir de la rigidesa amb que el govern central fa complir a les regions l'ajustament pressupostari, tot negant-se a compartir ni un gram de la flexibilitat que obté de la Comissió. Però, a la vegada bloqueja i recorre al Constitucional l'ús de recursos tributaris per les autonomies per pal·liar retallades en serveis bàsics. Ja saben, l'Euro per recepta, etc. Però, ja aprofundirem en aquesta qüestió un altre dia, que temps i contradiccions no en falten.